

РОЗЧАРУВАННЯ ЗАМІСТЬ Е-ДЕКЛАРУВАННЯ

стор 2

УКРАЇНА НА КОРОТКОМУ ПОВІДКУ У МВФ?

стор 6

ПЛАН «ДЕОКУПАЦІЯ»

стор 7

ОПАЛЮВАЛЬНИЙ

ТАРИФОМОР

Звичайний ранок київського метро. Перехід з «Палацу спорту» на «Льва Толстого» нагадує чергу до мавзолею Леніна за радянських часів. На лавочці — літня жінка в скромному старенькому, але охайному одязі. Вона мовчить, тільки по щоках, зритих зморшками, котяться сльози, які вона час від часу витирає струдженими руками. «Звідки в мене такі гроші? Пенсія невелика, а просити милостиню не могу — соромно», — розповідає вона зрештою випадковим перехожим, які підійшли до старенької. З'ясувалося, що жінка, життя якої ніколи не було легким, отримала платіжку на опалення, сума в якій більша за її пенсію...

ДРУГИЙ ЕТАП ШОКОВОЇ ТЕРАПІЇ

Шоківі рахунки за опалення у листопаді, якими занепокоїлися в мерії і навіть у Кабміні, виявилися тільки «квіточками». Минуло кілька місяців, і після новорічних та різдвяних свят на мешканців столиці очікував другий раунд шоккової терапії. У квитанціях за грудень — безсоромно великі суми. Платіжки, які можуть довести до передінфарктного стану, наразі жваво обговорюються у соцмережах. Проте ані мер столиці, ані прем'єр Гройсман поки не спромоглися відреагувати...

Інтернет-користувачка Тетяна Демчук скаржиться, що за квартиру загальною площею у 49 квадратних метрів доведеться платити 2226 грн. А мешканці столичної Оболони Алвіні Охотниковій за опалення нарахували 2330,47 грн за ті самі

квадратні метри. Ще й борг у 1124,5 грн приписали, якого бути не могло.

Ольга Валявська розповідає, що якщо попередня платіжка містила суму 1500 грн за маленьку двокімнатну квартиру, то остання — вже 2500 грн. І таких прикладів безліч: кияни нарікають, що рахунки за місяць вирости вдвічі.

Тетяна Сохацька зізнається, що за опалення квартири площею у 79 кв. м їй нарахували 6821 грн.

«При цьому ми замерзаємо! Найвища температура в кімнатах останнім часом — +19! І в нас немає ані підвалу, ані балконів, які опалюються», — написала вона в соцмережі.

А Юрій Забіяка побачив у своїй платіжці суму 9656,87 грн за 123 метри опалювальної площі!

(Закінчення на стор. 4)

**ВИНУВАТЦЕМ НАДВИСОКИХ СУМ ЗА ОПАЛЕННЯ ФАХІВЦІ
ВВАЖАЮТЬ НЕ ЕНЕРГЕТИЧНІ КОМПАНІЇ,
А УРЯД ГРОЙСМАНА, «СТАРАННЯМИ» ЯКОГО ТОРІК
БУЛО ПІДВИЩЕНО ЦІНУ НА ГАЗ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ТА ТКЕ**

Електронне декларування мало б стати одним із ключових механізмів боротьби з корупцією. Його впровадження, здавалося, допоможе новоствореним антикорупційним органам ловити «велику рибу». Та схоже на те, що відбулася лише легалізація капіталів. Адже результатів наразі не бачимо жодних. Судить самі: після першої хвили е-декларування минуло понад два з половиною місяці. Проте й досі Мінюст і Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК) не можуть погодити порядок перевірки декларантів! Чому це не було зроблено заздалегідь? Утім, нині постає надто багато запитань. Найголовніше: чи можна вважати реформу електронного декларування проваленою?

ІЛЮЗІЯ ВІДКРИТОСТІ ТА ПРОЗОРОСТІ

Політолог, кандидат історичних наук, керівник «Центру політичної розвідки» Олег Постернак каже, що якщо припустити наявність у цій справі політичного підтексту, то можна дійти висновку про незацікавленість владної верхівки в повноцінному запуску системи електронного декларування.

«Тому й потрібно було поставити проект під потенційний удар. Періодично створюючи ілюзію відкритості та прозорості, але насправді залишаючи все під контролем та зовнішнім управлінням. Чому порядок перевірки е-декларантів не підготували й не узгодили заздалегідь? Мета реформи є праведною, але вочевидь відсутнє бажання довести справу до розуму. Тож така небалість і вказує, власне, на політичні мотиви, на спроби зрівати процедуру електронного декларування і контролю над ним», — зазначає політолог.

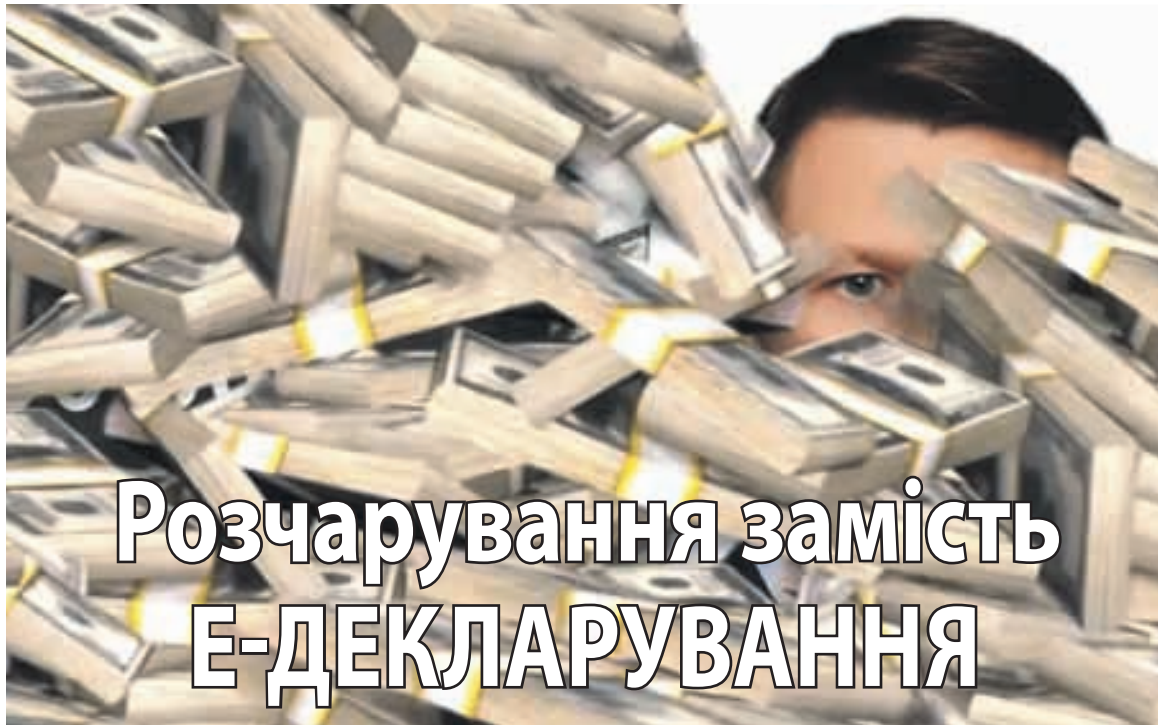
На думку експерта, насправді важливі не лише нинішня переві-

РЕФОРМА ПРОВАЛЕНА

Директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики Руслан Бортник говорить про те, що нині проект впровадження електронного декларування остаточно знищується.

«Ми бачили, що реформу кілька разів намагалися завалити: на етапі розробки, під час ухвалення і внесення змін у законодавство... Сьогодні ті люди, які не зацікавлені, щоб е-декларування працювало, вирішили боротися з інструментами, за допомогою яких реалізується програма. Те, що Мінюст не реєструє порядок проведення перевірок, є доказом цього.

У провалі винні також ті, хто починав реформу. Як можна було давати їй зелене світло, не маючи при цьому узгоджених механізмів її реалізації? Тому мені здається, що розігрується взаємовигідний політико-економічний футбол, а фінансовий ексгібіціонізм українських політиків, які в осінніх деклараціях фактично легалізували свої статки, можна розцінювати як своєрідну

Розчарування замість Е-ДЕКЛАРУВАННЯ

ЗАВДАННЯ НАЗК — ВИСТЕЖУВАТИ НЕ ДІЛЬНИЧНИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЧИ СІЛЬСЬКИХ ГОЛІВ, А ЛОВИТИ «ВЕЛИКУ РИБУ». ВОНИ МАЮТЬ ПЕРЕВІРЯТИ ПЕРЕДУСІМ МІНІСТРІВ, ДЕПУТАТІВ, КЕРІВНИКІВ АДМІНІСТРАЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА... ДЛЯ ЦЬОГО В НИХ Є СИЛИ, РЕСУРСИ, ВЕЛИКА ЗАРПЛАТНЯ. ТА, НА ЖАЛЬ, НАЗК ЦИМ НЕ ЗАЙМАЄТЬСЯ

ських чи сільських голів, а ловити «велику рибу». Вони мають перевіряти передусім міністрів, депутатів, керівників Адміністрації президента... Для цього в них є сили, ресурси, висока зарплатня. Та, на жаль, НАЗК цим не займається. Тож на цю мить можна сказати, що

пожартувати і вказав трильйон гривень у своїй декларації, чи тих осіб, які випали з політичної системи», — розповідає політолог.

ВІДБУЛАСЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЯ КАПІТАЛІВ

Кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін припускає, що, вочевидь, так і було задумано — звести реформу нанівець.

«Побачивши хвилю суспільного негативу, пов'язану з е-декларуванням, політики зрозуміли, що треба робити все можливе, аби справа не перейшла в юридичну площину. Адже в багатьох представників влади можна знайти тінюві схеми, завдяки яким вони набули задеклароване майно. Мені здається, що логіка можновладців була такою: гаразд, ми дозволимо електронне декларування, але надалі процедуру перевірки ускладнимо настільки, щоб усе зупинилося. Тому й триває своєрідний

спосіб життя, який вони провадять. При цьому не пояснили, як отримали свої шалені статки. Але ж це мало бути головною метою реформи!

«Декларанти на запитання, звідки гроші, відповідатимуть, що то родичі заробили, або киватимуть на своє бізнесове минуле. При цьому вони розуміють, що жодних наслідків не буде. А якщо й будуть, то лише стосовно окремих політиків. Як це було в деяких пострадянських країнах. Наприклад, ще зовсім недавно в Румунії під гаслами боротьби з корупцією зводили політичні рахунки. Не виключаю, що в нас буде щось схоже», — розповідає експерт.

Якубін також звертає увагу на те, що балачки про необхідність розширювати категорії декларантів виникають не дарма. Задум полягає у тому, щоб у неймовірній кількості декларацій взагалі поховати процес моніторингу. Тому НАЗК дійсно повинна була зосередитися на топ-корупції!

«Сама по собі ідея е-декларування правильна. Але, на жаль, наші політики не зацікавлені у її втіленні в життя. Просто бракує політичної волі.

Щодо діяльності НАБУ, то, як бачимо, її результати за минулий рік є не надто вражаючими: лише дев'ять справ доведені до суду, причому частина з них уже розвалюється. Якщо подивитися на суми, повернуті державі, то вони неопорівнянні з їхнім бюджетом. Гадаю, проблема НАБУ полягає у тому, що цей орган просто декорує боротьбу з корупцією. До того ж, він вкрай політизований. Саме тому не чекаю від Нацбюро вагомих успіхів», — підсумовує політолог.

Яна ДЖУНГАРОВА

НАБУ ПОТРІБНА ІМІТАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ, ЯКУ ВОНО ДЕМОНСТРУЄ ГОЛИМИ ЦИФРАМИ. АЛЕ РЕАЛЬНО ЗА ҐРАТАМИ МИ НЕ БАЧИМО НІКОГО, ЯК НЕ БАЧИМО І КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА

ка декларантів, а й подальші етапи надання ними інформації про доходи, коли НАЗК зможе порівнювати і шукати невідповідності у деклараціях, а також спрямовувати справи до Національного антикорупційного бюро.

«Насправді не пам'ятаю жодного випадку, коли б корупційна справа стосовно народного обранця була доведена до логічного кінця. Тож не вірю, що й надалі ми побачимо якийсь результат. НАБУ потрібна імітація результативності, яку вони демонструють голими цифрами. Але реально за Ґратами ми не бачимо нікого, як не бачимо і конфіскації майна. Можливо, це було б актуальніше нині», — говорить Постернак.

Також керівник «Центру політичної розвідки» звертає увагу на те, що між НАБУ, НАЗК і САП (Спеціалізована антикорупційна прокуратура) дійсно простежується протистояння.

«Якщо ще з'являться антикорупційні суди, як на цьому наполягають деякі правозахисники та експерти, то, гадаю, ми отримаємо розрізнену, неякісну і вкрай неефективну систему боротьби з корупцією на вищому рівні», — констатує політолог.

форму самоствердження», — аналізує політолог.

Руслан Бортник звертає увагу на те, що з останнього порядку перевірки е-декларантів зник пункт, який передбачав моніторинг способу життя чиновників. Хоча це є нормою законодавства! А без такого контролю реформа в принципі не має сенсу.

«Навесні завершиться друга хвиля е-декларування. І загалом буде заповнено понад 300 тисяч декларацій. Звісно, з таким обсягом роботи працівники НАЗК не зможуть упоратися. Адже вони повинні проводити перевірку в чотири етапи, враховуючи логічну, арифметичну, фактологічну складову та вивчаючи спосіб життя декларантів! Та насправді завдання НАЗК — вистежувати не дільничних поліцей-

е-декларування провалене», — констатує експерт.

Важливим питанням також є тривалість перевірки декларацій (це камінь спотикання між Мінюстом і НАЗК).

«Я виступаю за те, щоб термін перевірки був таким, як строк позовної давності в цивільних справах — три роки. Чи навіть довше —

ПОЛІТИКИ ФАКТИЧНО ЛЕГАЛІЗУВАЛИ СПОСІБ ЖИТТЯ, ЯКИЙ ВОНИ ПРОВАДЯТЬ. ПРИ ЦЬОМУ НЕ ПОЯСНИЛИ, ЯК ОТРИМАЛИ СВОЇ ШАЛЕНІ СТАТКИ. АЛЕ Ж ЦЕ МАЛО БУТИ ГОЛОВНОЮ МЕТОЮ РЕФОРМИ!

п'ять років. Так буде гарантуватися об'єктивність розслідування», — констатує директор Українського інституту аналізу та менеджменту.

Руслан Бортник зазначає, що провадження, відкриті НАБУ стосовно кількох нардепів за результатами перевірки е-декларантів, не зачіпають «великої риби», ключових корупціонерів.

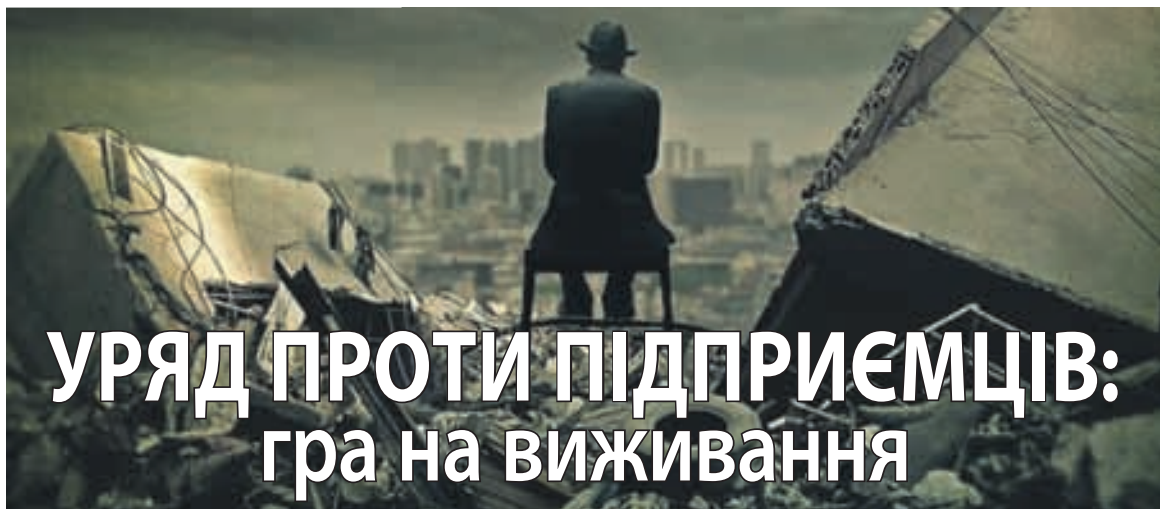
«Вони стосуються людей на кшталт Мельничука, який вирішив

пінг-понг, коли Мінюст не реєструє цю процедуру.

Є ще одна цікава деталь: в бюджет-2017 забули внести статтю про модернізацію системи е-декларування. Але цього року кількість декларацій значно збільшиться!» — розповідає політолог.

За словами Олексія Якубіна, перша хвиля декларування перетворилася на нульовий відлік. Політики фактично легалізували

УРЯД ПРОТИ ПІДПРИЄМЦІВ: ГРА НА ВИЖИВАННЯ

Середній клас, який активно підтримував Революцію Гідності, тепер рятує Україну, забезпечуючи армію одягом, амуніцією, продуктами. Всі сподівалися, що нова влада зможе втілити ідеали Майдану і вибудує орієнтовану на потреби людей систему. Підприємці розраховували на створення сприятливих умов для розвитку малого і середнього бізнесу. Вони очікували дерегуляції та серйозного скорочення податкового тягаря, плекали надії на те, що податкова нарешті перетвориться зі здириницької контори на сервісне агентство. Однак замість того щоб піднімати економіку і збільшувати кількість робочих місць, нинішній уряд розпочав гру на виживання з підприємцями.

Наразі кількість людей, які можуть називати себе представниками середнього класу, стрімко скорочується. В Україні масово закриваються ФОП, бо «завдяки» останнім законодавчим ініціативам вони змушені платити

Не кожен бізнес, надто малий, переживе такий фінансовий удар. Оформив співробітників легально — обкладуть податками з лихвою, платиш зарплату в конвертах — задушуть штрафами. Логічно, що багато хто воліє просто згорнути

малому бізнесу виживати і навіть розвиватися.

МВФ розраховує, що ВВП України цього року зросте на 2,5%, зокрема за рахунок реформування єдиної системи оподаткування. Однак сподівання, що скарбниця наповниться в результаті заміни єдиного податку на ставку ПДФО для другої і третьої груп підприємців, можуть не справдитися. Чиновники не передбачили, що підприємці не потягнуть усемеро більше податкове навантаження.

Якщо малий і середній бізнес потерпає від всебічного тиску, то олігархічний процвітає. Власники агрохолдингів активно лобіюють свої інтереси, втручаючись у законодавчий процес в парламенті. Згадати хоча б, як президент на прохання кількох аграрних асоціацій наклав вето на ухвалені парламентом екологічні закони — «Про оцінку впливу на навколишнє середовище» і «Про стратегічну екологічну оцінку». Хоч президент не втомлюється повторювати про прихильність європейському курсу, статистика смертності від забрудненої екології у нас аж ніяк не європейська.

Влада шанує і великі корпорації, які пролобіювали для себе ціну на закупівлю вугілля за формулою «Роттердам+». Дарма, що внаслідок цього українці щомісяця в разі переплачують вартість комунальних послуг.

Статус недоторканності має також бізнес політиків і вищих чиновників, який і без того «в шоколаді».

Очевидно, що держава створює систему, в рамках якої бізнесу не вигідно працювати «по-білому». Уряд забуває, що детінізація — це дорога з двостороннім рухом. Потрібно не лише вимагати від бізнесу, а й давати йому. Однак нині держава обрала хижачки методи і не виконує своїх функцій перед малим і середнім бізнесом. Отже, підприємці повинні брати ситуацію у власні руки — об'єднуватися, знаходити лідерів у своєму середовищі, висувати їх на наступних виборах до парламенту. Потужне представництво малого і середнього бізнесу в Раді змусить уряд враховувати їхні інтереси.

На жаль, нині Кабмін більше прислухається не до депутатів-професіоналів, які розуміються на оподаткуванні та веденні бізнесу, а до парламентарів, чії прізвища згадують хіба що в контексті поняття «лобізм».

Олексій РЯБЧИН,
народний депутат

Як закрити ФОП?

Після того як разом із бюджетом на 2017 рік депутати від «НФ», БПП, РПЛ та залишки «регіоналів», що осіли у депутатських групах, ухвалили «пакет щастя», почалося масове закриття ФОПів. У цьому цунамі зникли надії не лише на будь-який розвиток малого та середнього бізнесу, а й на власне можливість діяльності більшості підприємців в Україні.

Отримую багато сигналів про те, що фізичні особи-підприємці (ФОП) не можуть закритися. Водночас хочу наголосити на головному.

Ще 2014 року депутати VII скликання ухвалили дуже важливий Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення процедури державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичних осіб-підприємців».

емницької діяльності фізичної особи на законних підставах можуть лише в таких випадках: якщо документи подано особою, яка не має на це повноважень, або якщо у Єдиному державному реєстрі містяться відомості про судові рішення щодо заборони у проведенні реєстраційної дії. Все!

Від моменту припинення підприємницької діяльності фізична особа-підпри-

Олександра КУЖЕЛЬ:
«РЕЄСТРАТОР ПОВИНЕН ЗАФІКСУВАТИ ФАКТ ПРИПИНЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЖЕ ЧЕРЕЗ ДОБУ ПІСЛЯ ПОДАННЯ ДОКУМЕНТІВ»

емців за заявницьким принципом». Документ містить норми, що значно спрощують обтяжливу процедуру припинення підприємницької діяльності.

Згідно з цими нормами, підприємець має подати державному реєстратору заяву про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця за її рішенням. Державний реєстратор повинен розглянути документи, подані для проведення реєстраційних дій, протягом 24 годин після їх надходження, крім вихідних та святкових днів, та здійснити відповідні реєстраційні дії. Тобто реєстратор зобов'язаний зафіксувати факт припинення підприємницької діяльності уже через добу після подання документів (заяви про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності).

Ці ж норми містить Закон «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань».

Відмовити вам у державній реєстрації припинення підпри-

емців за заявницьким принципом». Документ містить норми, що значно спрощують обтяжливу процедуру припинення підприємницької діяльності. Вона починає нове життя, може влаштуватися на іншу роботу або щиро віддячити владі за неповагу до себе, зареєструвавшись у Фонді зайнятості та змусивши державу сплачувати допомогу з безробіття.

Звичайно, реєстраційна дія не звільняє підприємця від минулих податкових зобов'язань, зокрема сплати ЄСВ, але майбутніх бути не може. Звісно, колишні борги потрібно сплатити.

Усі підприємці мусять звернути увагу на ці норми та наполегливо обстоювати свої законні права. Закон у цьому випадку на боці підприємців.

А чинним депутатам, які бездумно віддають голоси за закони, що знищують основу демократичного суспільства — малий та середній бізнес, бажаю нести персональну відповідальність за свої дії.

Олександра КУЖЕЛЬ,
народний депутат

Олексій РЯБЧИН:
«ПІДПРИЄМЦІ ПОВИННІ БРАТИ СИТУАЦІЮ У ВЛАСНІ РУКИ — ОБ'ЄДНУВАТИСЯ, ЗНАХОДИТИ ЛІДЕРІВ У СВОЄМУ СЕРЕДОВИЩІ, ВИСУВАТИ ЇХ НА НАСТУПНИХ ВИБОРАХ ДО ПАРЛАМЕНТУ»

704 грн ЄСВ щомісяця, навіть коли не отримують прибутку. Чимало підприємців не мають можливості заплатити ці 25 доларів.

Від середини грудня в країні закрилося 150 тисяч ФОП, більшість із них — так звані «сплячі»: власники використовують їх не регулярно, а за потребою. І якщо в Європі докладають зусиль, аби «сплячі» ФОП працювали і розвивалися, у нас, навпаки, їх змушують припинити діяльність.

Найімовірніше, негативна динаміка в підприємницькому середовищі триватиме. Так, після підвищення мінімальної зарплатної плати до 3200 грн була посилена і відповідальність за порушення трудового законодавства, зокрема в частині тійнової зайнятості. За виплату зарплат у конвертах роботодавцю доведеться сплатити штраф у розмірі 100 мінімальних зарплат, тобто 320 тис. грн. Для порівняння: за утримання будинку розпусти, згідно з Кримінальним кодексом, призначається лише до 850 грн штрафу, а за незаконне видобування бурштину — до 12 тис. грн.

свій бізнес: одним платником податків менше, кількома безробітними більше.

Я пов'язую антипідприємницькі дії Кабміну з вимогою МВФ скасувати єдину систему оподаткування. Оскільки ліквідувати її за помахом чарівної палички не вдалося, уряд із властивим йому «професіоналізмом» вирішив збити систему такою нестерпною для бізнесу, щоб єдиноподатники просто не могли працювати за нею.

Влада сподівається на таке-сяке зростання економіки за рахунок кредитів МВФ і вичавлювання останніх соків із малого та середнього бізнесу, не бажаючи турбувати олігархічні клани. Але «Батьківщина» обстоює зовсім іншу логіку розвитку держави.

Певна річ, потрібно співпрацювати з МВФ, однак жертвувати заради позикових грошей національними інтересами і благополуччям громадян неприпустимо. Поки що саме спрощена система оподаткування (впроваджена, зокрема, завдяки зусиллям народного депутата від «Батьківщини» Олександри Кужель) дозволяє

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

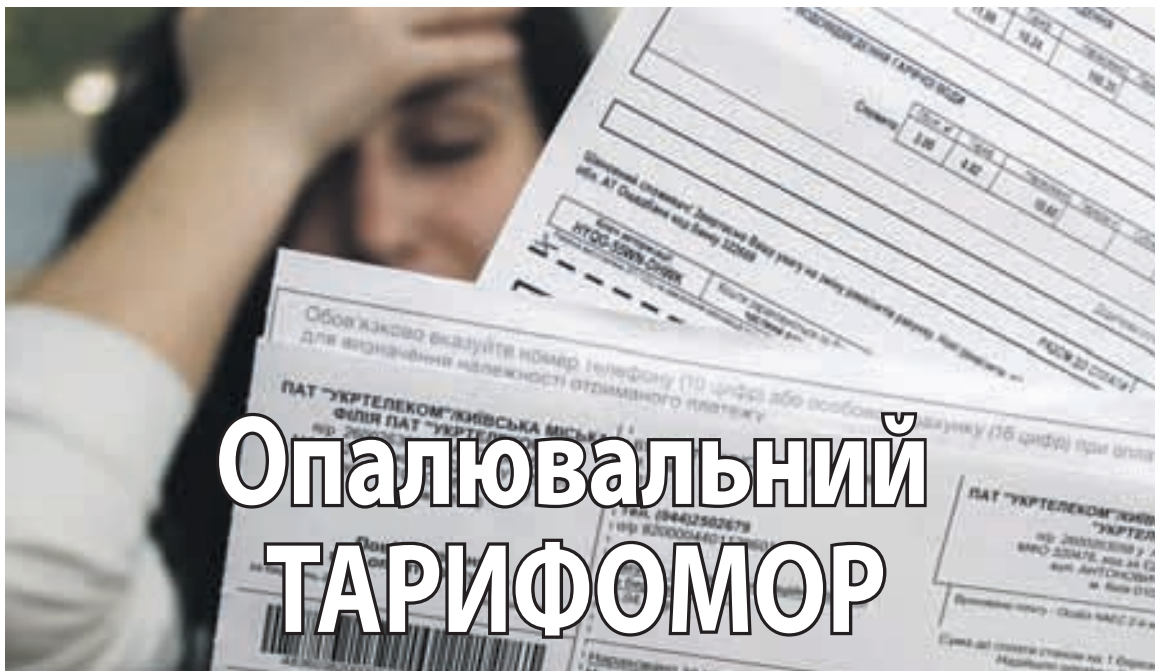
Ті, хто після отримання рахунків замислився над оформленням субсидії заднім числом, можуть не тішити себе ілюзіями, бо й субсидникам нині не солодко, і вони також шоковані.

«Квитанції за опалення величезні, тільки за три дні листопада (опалення увімкнули 27.11.2016) нарахували 1036,22 грн за квартиру в 71 кв. м. За грудень з урахуванням субсидії до оплати — 2354,02 грн (без субсидії — 3255 грн)», — розповідає інтернет-користувачка Яна Нафтанова.

Найбільшого резонансу набула історія мешканців будинку на вул. Кирилівській, 15 у Києві, яким за опалення потрібно заплатити майже 8 тис. грн.

У «Київенерго» знайшлися відповіді на всі запитання. За інформацією компанії, платіжки містять надвисокі суми через те, що до них увійшла оплата не лише за попередній місяць, а й за тиждень листопада. Мовляв, так сталося, бо змінився механізм нарахування субсидій. І дарма, що своїми діями компанія порушила кабмінську постанову №630, згідно з якою розрахунковий період не повинен перевищувати одного місяця.

Щодо ситуації на вул. Кирилівській, то в «Київенерго» підтвердили,

Опалювальний ТАРИФОМОР

чені маніпуляції з боку компанії за допомогою приладів обліку.

ПРИЛАД НА ПЕРЕОБЛІКУ

Споживачі погоджуються, що з їхніми лічильниками відбуваються якісь дива. І дійсно: одна справа — підвищені тарифи, а зовсім інша — спожита в гігакалоріях енергія, яку нараховують мешканцям багатоповерхівок, де встановлені будинкові лічильни-

за аналогічний період було зафіксовано лише 1,24266 Гкал.

Відтак можемо стверджувати, що показники за грудень 2016-го, навіть із врахуванням одного листопадового тижня, не сумісні з логікою.

Перше пояснення зростання обсягів спожитої енергії, яке спадає на думку: на виробництво опалення йде недоброякісний газ. Проте аналітик громадської організації «Публічний аудит» Та-

із будинкових приладів обліку тепла ігноруються місяцями.

І, якщо бути зовсім чесними, разові рейди не дають змоги показати ситуацію в динаміці, принаймні порівняти показники. Тому було б доцільно на муніципальному рівні розробити нормативний документ щодо щомісячного доступу споживачів до лічильників. Також було б доречним, щоб у кожній квитанції, окрім спожитих за місяць гігакалорій, фіксувалися і показники на початок та кінець періоду. Проте навряд чи варто розраховувати на це, адже коли мешканці не володіють повною інформацією, суми їм можна малювати бодай зі стелі.

КУРС НА ПІДВИЩЕННЯ

Експерти прогнозують, що рахунки за опалення наступного місяця будуть ще вищими. І річ не тільки в тому, що в січні лютували морози.

Співголова Фонду енергетичних стратегій Дмитро Маруніч упевнений, що найбільший шок ще попереду: ми побачимо взагалі непосильні платіжки після нового витка подорожчання газу.

«Наскільки мені відомо, МВФ вимагає від Кабміну підвищення ціни блакитного палива, якщо реальна вартість газу за імпортом паритетом відрізняться біль-

щоб мати можливість принаймні купити собі їжу або ліки», — констатував Сергієнко.

Тарас Галайда також вважає, що навіть нинішні платежі непосильні для більшості громадян.

«Сьогодні середня зарплатня у країні близько 5000 гривень, більше як половину цієї суми потрібно заплатити тільки за опалення, не кажучи вже про інші рахунки. А що казати про пенсіонерів і тих, хто отримує мінімальну зарплатню?» — підкреслив експерт.

А Дмитро Маруніч додає, що невідповідність тарифів і доходів населення є катастрофічною.

«Тому потрібно змінювати людей при владі, бо вони не відмовляться від концепції щодо підвищення тарифів до європейського рівня на тлі українських доходів», — додав він.

ТЯГНЕМО-ПОТЯГНЕМО

Справді, винуватцем таких надвисокіх сум за опалення фахівці вважають не енергетичні компанії, а уряд Гройсмана, «стараннями» якого торік було підвищено ціну на газ для населення та ТКЕ. І хоч Олександр Сергієнко вважає, що тарифна політика прем'єра загрожує йому політичним самогубством, проте поки що очільник уряду потрібний президентові.

Тарас Галайда додав, що наразі ціну на газ, встановлену урядом Гройсмана, ніхто не збирається коригувати.

«Тому залишається чекати або політичного, або судового рішення щодо зниження вартості газу для потреб населення та підприємств ТКЕ», — констатує він.

Тим часом розгляд «тарифної справи», ініційований ВО «Батьківщина» проти Кабінету міністрів щодо скасування постанови №315 про встановлення єдиної ціни на газ на рівні 6879 гривень за тисячу кубометрів, затягується з особливим цинізмом.

Засідання постійно переносяться через хвороби суддів. А останнього разу захворіли відразу два мантиєносці! Звичайно, служити Феміді — важка справа, проте таке слабке здоров'я суддів зонайменше викликає занепокоєння: 23 січня завершується

ЯК СВДЧИТЬ ПРАКТИКА, ДОСТУПУ ДО ЛІЧИЛЬНИКІВ ДОМОГТИСЯ СКЛАДНО. НА ОФІЦІЙНІЙ СТОРІНЦІ «КИЇВЕНЕРГО» У «ФЕЙСБУЦІ» ПОСТІЙНО З'ЯВЛЯЮТЬСЯ СКАРГИ СПОЖИВАЧІВ НА ТЕ, ЩО ЇХНІ ЗАЯВИ ПРО ПРИСУТНІСТЬ ПІД ЧАС ЗНЯТТЯ ПОКАЗНИКІВ ІЗ БУДИНКОВИХ ПРИЛАДІВ ОБЛІКУ ТЕПЛА ІГНОРУЮТЬСЯ МІСЯЦЯМИ

що нарахування правильні, а надмірне споживання теплової енергії у будинку пояснили «ознаками опалення підвального приміщення та балконів із мансардами».

Експерти, яких опитали «ВВ», загалом вважають, що «Київенерго» навряд чи маніпулює показниками лічильників, і в платіжках із захмарними сумами насправді винні морози.

«Усі свої махінації компанія і так закладає у тарифи, затверджені НКРЕКП. До валових затрат можна віднести все що завгодно. Наприклад, у видатки на повірку лічильників води вони вписали всіх без винятку споживачів столиці, хоча ще рік тому навіть 50% київських квартир не були обладнані приладами обліку. І такого крутіства в них безліч», — розповів «ВВ» директор «Інституту міста» Олександр Сергієнко.

Своєю чергою экс-міністр ЖКГ Олексій Кучеренко визнав, що суми в деяких платіжках виходять за рамки розумного. За його словами, потрібно порівняти нинішні авізовки з минулорічними, і якщо сума за аналогічний період зросла у 1,8 раза, то нарахування більш-менш об'єктивне. Адже саме настільки мають піднятися тарифи через підвищення ціни на газ урядом Гройсмана. Якщо суми збільшилися у 3–4 рази, не виклю-

ки тепла. Цей показник цілковито залежить від погодних умов: коли тепло, постачається менше ресурсу, і, відповідно, будинок споживає менше гігакалорій. І навпаки: коли на вулиці морозно, лічильник фіксує їх у більшій кількості.

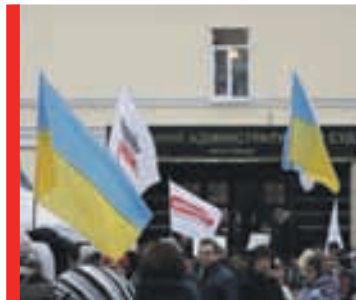
Порівнюючи старі платіжки, доходимо висновку, що раніше нарахування були скромнішими навіть у найхолодніші місяці. І це доводять спожиті гігакалорії.

Наприклад, трикімнатна квартира з опалювальною площею у 61,5 кв. м у багатоповерхівці з будинковим приладом обліку, згідно з нарахуваннями за минулорічний грудень, спожила 1,9939 гігакалорій. І це при тому, що температура повітря не опускалася нижче за -5, а загалом 12 днів була навіть плюсовою. За грудень 2013-го було спожито 1,28754 Гкал, за той самий період у 2015-му — 0,84597 Гкал.

Найхолоднішим місяцем 2016 року був січень — тоді понад тиждень температура повітря у середньому трималася на позначці -10, а інколи сягала й -17. І попри це обсяг споживання тепла становив 1,033399 Гкал.

Січень 2014-го теж був студений — упродовж десяти днів денна температура опускалася нижче за -10 градусів. Але навіть тоді

рас Галайда пояснив, що якість блакитного палива не пов'язана з вартістю гігакалорії. Підприємство через поганеньке паливо може витратити більше газу, проте це — проблема постачальника послуг. Є зафіксована ціна газу, є так само затверджена вартість гігакалорії. Споживачі отримують кінцевий продукт і сплачують його обсяги за лічильниками.

Експерт радить мешканцям, у яких виникають сумніви щодо правильного фіксування показників із будинкових лічильників, звертатися до ЖЕКів та ОСББ, щоб спільно з працівниками «Київенерго» перевірити їх.

Проте, як свідчить практика, доступу до лічильників домогтися складно. На офіційній сторінці «Київенерго» у «Фейсбукці» постійно з'являються скарги споживачів на те, що їхні заяви про присутність під час зняття показників

РОЗГЛЯД «ТАРИФНОЇ СПРАВИ», ІНІЦІЙОВАНИЙ ВО «БАТЬКІВЩИНА» ПРОТИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ ЩОДО СКАСУВАННЯ ПОСТАНОВИ № 315 ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ЄДИНОЇ ЦІНИ НА ГАЗ НА РІВНІ 6879 ГРИВЕНЬ ЗА ТИСЯЧУ КУБОМЕТРІВ, ЗАТЯГУЄТЬСЯ З ОСОБЛИВИМ ЦИНІЗМОМ

ше ніж на 10% між кварталами», — розповів він «ВВ».

Проте чи потягне населення це нове підвищення? За словами Олександра Сергієнка, якщо в листопаді 2016-го рівень неплатежів сягнув 56%, то в грудні він становив уже 64%.

«Населення неспроможне оплачувати комунальні послуги. Якщо суми в платіжках ще зростуть, вони майже зрівняються із доходами українців. І люди перестануть платити за комуналку,

термін повноважень обох цих «бляхих». Це означає, що «тарифна справа» розглядатиметься від самого початку новим складом суду. Тобто до кінця опалювального сезону ми точно не дочекаємося рішення.

Доведеться плакати і платити. Проте постає питання: коли ж влада заплатить за сльози кожного незахищеного державою українця?

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Останнім часом з'являється все більше оголошень про продаж квартир на первинному ринку з чималими знижками. Однак чи варто купувати нині квартири на «первинці»?

Експерти кажуть, що забудовники змушені робити такі пропозиції, бо ринок житлової нерухомості переживає глибоку кризу. Багатьом компаніям просто не вистачає грошей, аби завершити будівництво. Тому вони намагаються усіма правдами й неправдами витягнути їх із покупця. Але падіння попиту на житлову нерухомість триває, і експерти прогнозують, що найближчим часом будівельний ринок може спіткати колапс.

Керівник комітету з інформаційних систем і аналітики Асоціації фахівців із нерухомості України Едуард Бразас розповідає «ВВ», що від 2013 року пропозиція на українському ринку житлової нерухомості зростає. Водночас упродовж останніх трьох років спостерігається стійке падіння купівельного попиту на житло.

«Торік на первинному ринку нерухомості було введено в експлуатацію близько 1 млн квадратних метрів житла — стільки само, як у 2007–2008 роках, коли був пік активності. Але порівняно

ЧИ ОБВАЛИТЬСЯ РИНОК ЖИТЛОВОЇ НЕРУХОМОСТІ?

люди перестали заробляти на депозитах — довіри до банківської системи немає. Підприємців тиснуть податками, вони також стали рідше купувати квартири. У людей загалом доходи впали, а державі вони повинні платити все більше й більше. Наприклад, з нового року зріс податок на нерухомість, адже він прив'язаний до мінімальної зарплати. Додайте до цього рахунки за «комуналку». Кількість потенційних клієнтів забудовників скорочує сама держава, і цього року їх стане ще менше», — говорить Костецький.

ПЕРВИННИЙ РИНОК НАГАДУЄ ПІРАМІДУ, ЩО ОСЬ-ОСЬ ВПАДЕ. ВЖЕ НИНІ В КИЄВІ ВИ НЕ ЗНАЙДЕТЕ ЖОДНОГО ОБ'ЄКТА, ЯКИЙ ВЧАСНО ВВОДИТЬСЯ В ЕКСПЛУАТАЦІЮ

ринок. Навпаки, вона завдає по ньому удар за ударом. Наприклад, нещодавно в країні ухвалили зміни до Будівельного кодексу, які збільшили кількість дозволів, необхідних для початку спорудження багатоповерхівки», —

«Первинний ринок нерухомості зараз нагадує піраміду, що ось-ось впаде. Уже нині в Києві ви не знайдете жодного об'єкта, який вчасно вводиться в експлуатацію. Може повторитися ситуація, що виникла в банківському секторі, коли з ринку «злетіло» багато його гравців. Зрештою ми прийдемо до тієї точки, коли клієнти не зможуть купувати, а забудовники — не зможуть будувати. Тоді вони перестануть робити вигляд, що в них усе гаразд, і просто оголосять себе банкрутами», — вважає Костецький.

Костецький також радить: аби уникнути ризиків, краще купувати квартири на вторинному ринку, який за цінами нині цілком здатен конкурувати з первинним. Наприклад, «хрущовку» в Києві можна купити за 20 тисяч доларів, а то й дешевше. У квартирах без ремонту ціна за квадратний метр стартує від 600 доларів. Потрібно ловити момент, пропозицій наразі багато, і їх кількість зростатиме. Можна очікувати, що люди кинуться продавати квартири, бо не зможуть їх утримувати. А тим, хто володіє кількома об'єктами нерухомості, нині вигідно один із них продати й отримати на руки суму в доларах. Та ще й при цьому заробити, оскільки ті самі 20 тисяч доларів за рік, внаслідок девальвації гривні, зростуть у ціні. А квартира згодом може коштувати дешевше в доларах».

«Немає жодних перспектив для відновлення будівельного ринку найближчим часом», — вважає Костецький.

За словами Едуарда Бразаса, якщо зберігатиметься нинішня економічна ситуація, у 2017 році нас очікує в кращому випадку стабілізація цін із відносно незначним падінням (0,5–1% на місяць, 10% за підсумками року) та неістотним збільшенням кількості угод. Але це в доларах (а «вторинка» номінується саме в них). А ціни в гривні можуть і піднятися, з огляду на зростання курсу долара.

«Якщо ж ситуація загостриться, ми ризикуємо повторити рекорд 2015 року — падіння цін відсотків на 20–25. Але це малоімовірний сценарій», — вважає експерт.

Вікторія ЧАЙКА

ЗРЕШТОЮ МИ ПРИЙДЕМО ДО ТІЄЇ ТОЧКИ, КОЛИ КЛІЄНТИ НЕ ЗМОЖУТЬ КУПУВАТИ, А ЗАБУДОВНИКИ — БУДУВАТИ. ТОДІ ВОНИ ПРОСТО ОГОЛОСЯТЬ СЕБЕ БАНКРУТАМИ

з тим періодом у 2016-му було укладено в десятки разів менше угод. І половину введених в експлуатацію площ не продано», — додає в коментарі «ВВ» аналітик компанії SV Development Сергій Костецький.

Минулого року також тривала тенденція до зниження цін на житло, якщо обчислювати в доларах. За даними інформаційно-аналітичного центру «Олімп консалтинг», з-поміж 22 обласних центрів найбільше подешевшала житлова нерухомість у Вінниці — на 22,8% (середня вартість однокімнатної квартири — 15 362 долари). В Одесі та Дніпрі ціни просіли на 17,5% (21 399 і 15 498 доларів відповідно), в Харкові — на 17,3% (16 096 доларів), у Львові — на 15,8% (23 329 доларів), у Києві — на 11,6% (30 127 доларів). Найменше серед обласних центрів впали ціни в Ужгороді — на 8% (15 988 доларів).

Сергій Костецький зазначає: у гривневому еквіваленті вартість нерухомості торік практично не змінилася. А зниження цін у доларах не сприяє підвищенню попиту на квартири.

«В українців просто немає грошей на купівлю житла. По-перше,

За його словами, наодинці зі своїми проблемами залишилися і будівельні компанії.

«Якщо раніше забудовник, якому не вистачало грошей на завершення будинку, міг взяти кредит у банку, то нині в українських фінустановах кредитування заморожене. Через високі ризики на це не зважиться також жоден іноземний банк. Ринок залишають і приватні

ззначає аналітик компанії SV Development.

Костецький додає: забудовники нині усіма правдами й неправдами намагаються привабити покупців.

«Задля цього багато хто вдається до безпрецедентних заходів. Навіть такі великі компанії, як «Укрбуд» і «Київміськбуд», роблять істотні знижки. Наприклад, у передмісті Києва пропонують

ЩОБ УНИКНУТИ РИЗИКІВ, КРАЩЕ КУПУВАТИ КВАРТИРИ НА ВТОРИННОМУ РИНКУ, ЯКИЙ ЗА ЦІНАМИ НИНІ ЦІЛКОМ ЗДАТЕН КОНКУРУВАТИ З ПЕРВИННИМ. НАПРИКЛАД, «ХРУЩОВКУ» В КИЄВІ МОЖНА КУПУВАТИ ЗА 20 ТИСЯЧ ДОЛАРИВ, А ТО Й ДЕШЕВШЕ

інвестори, які раніше могли вкласти в будівництво того чи іншого об'єкта кілька мільйонів гривень. Адже що їм зараз можуть запропонувати — прибуток у кілька відсотків від їхніх інвестицій? Сподівань на власників будівельних компаній немає: вони практично ніколи не вкладають свої гроші в об'єкти. Держава теж не стане рятувати

квартири від 250 тисяч гривень. Але потрібно враховувати, що витрати забудовників зростають, зокрема, через подорожчання будівельних матеріалів, бензину тощо. І наразі прибуток у них низький як ніколи — якщо вони отримають 20% навару, то вже добре», — говорить експерт.

Довго така ситуація, за його словами, тривати не може.

зобов'язання в угодах, ви, по суті, віддаєте свої гроші в обмін на чесне слово забудовника. Тому особливо цікавою вважаю «первинну вторинку», тобто будинки віком 5–10 років. Співвідношення ціна-якість тут оптимальне. Але якщо ваш бюджет обмежений, то шукайте радянську «вторинку» в хороших районах поблизу метро», — каже Бразас.

Співпраця України з Міжнародним валютним фондом нагадує гру в одні ворота. Нам висуюють нові й нові вимоги, а ми без заперечень обіцяємо все виконати: лише позичте гроші. Експерти кажуть, що МВФ лише рекомендує, у який спосіб стабілізувати економіку: зменшити бюджетний дефіцит, вирівняти торговельний баланс. А українська влада для досягнення цих цілей мусить генерувати альтернативні рішення з огляду на наші реалії. Але чинним чиновникам бракує чи то компетентності, чи авторитету в міжнародних партнерів, чи просто бажання обстоювати національні інтереси.

У Міністерстві фінансів заявили, що очікують на черговий транш МВФ у сумі 1 млрд доларів на початку лютого. Йдеться про ті гроші, які мали надійти до України наприкінці минулого року. Тоді чиновники фонду за підсумками роботи в Києві заявили, що Україні «потрібен додатковий час для виконання поточного етапу програми розширеного фінансування».

А днями у ЗМІ з'явився оновлений проект Меморандуму про співпрацю України з МВФ. Він містить 12 структурних «маяків», частина з яких — нові або містять оновлені норми. Перший «маяк» — до кінця січня 2017 року уряд має прийняти рішення про монетиза-

Член Економічного дискусійного клубу Євген Олейніков відзначив у коментарі «ВВ», що МВФ застосовує до будь-якої країни, з якою співпрацює, стандартні структурні «маяки».

«Іхне призначення, зокрема, — вирівнювання торговельного балансу. Тобто країна не повинна мати від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі: кількість валюти, яка надходить за експорт товарів та послуг, має перевищувати обсяг грошей, витрачений при споживанні імпорту. Сьогодні в нас цього немає».

Фонд також вважає, що в країні не повинно бути бюджетного дефіциту або ж він мусить спря-

НАША ВЛАДА НЕ СПРОМОЖНА ДОНЕСТИ ДО ФОНДУ СПЕЦИФІКУ УКРАЇНСЬКОЇ СИТУАЦІЇ. ЧЕРЕЗ ЦЕ МИ ЗНАЧНОЮ МІРОЮ ПЕРЕХОДИМО ПІД ПРЯМЕ ЗОВНІШНЄ КЕРУВАННЯ

По-друге, в країні має діяти реальна програма стимулювання економічного розвитку. Адаже чим більша економіка, тим простіше фінансувати видатки. Тим паче, ефективне використання коштів — головний стимул для громадян сплачувати податки, бо вони розуміють, що зможуть отримувати якісні державні послуги. А якщо люди лише бачать війну статків у

волють прикривати Міжнародним валютним фондом свої непопулярні дії», — каже Гладких.

Він згадує: є випадки, коли країни навіть у складній економічній ситуації відмовлялися від співпраці з Фондом.

«Це свого часу зробив у Грузії Каха Бендुकідзе, коли перемовини з МВФ зайшли в глухий кут. Позиція була такою: мовляв, через деякий час подивимося, хто з нас був правий. Бо грузини чудово розуміли, що Фонд насамперед захищає інтереси міжнародного капіталу та транснаціональних корпорацій. І через рік МВФ повернувся у Грузію, взявши до уваги умови місцевих реформаторів».

Це — приклад того, що коли в уряді є люди, здатні планувати і прогнозувати розвиток подій, то вони знаходять аргументи, щоб переконувати своїх партнерів. Очевидно, наша влада не спроможна донести до Фонду специфіку української ситуації. А

«Реформи в податковій сфері можуть мати різні цілі. Наприклад, ліберальні реформи передбачують мінімізацію як податкового навантаження, так і бюджетних витрат. Соціалісти ратують за збільшення податків та частки держави в розподілі суспільних благ. А у нас з'явилася нова каста — її можна назвати «Гройсман-МВФноміка». Це коли прагнуть збільшити податки, зменшуючи перерозподіл суспільних благ».

Формально метою таких «реформ» є скорочення бюджетного дефіциту. Але якщо подивитися на параметри цих скорочень (а в угоді з МВФ вказаний дефіцит 3,1% на 2017 рік, 2,5% — на 2018-й і 2,25% — на 2019-й) і заходи зі збільшення податкового навантаження, стає очевидним, що Гройсман-МВФноміка щорічно генеруватиме 50–100 млрд грн «кешу» в кишені влади під чуйним керівництвом МВФ. Адаже обіцяне «непідвищення» податків на 2017 рік уже вилізло у розширення бази

У НАС З'ЯВИЛАСЯ НОВА КАСТА — ЇЇ МОЖНА НАЗВАТИ «ГРОЙСМАНМВФНОМІКА». ЦЕ КОЛИ ПРАГНУТЬ ЗБІЛЬШИТИ ПОДАТКИ, ЗМЕНШУЮЧИ ПЕРЕРОЗПОДІЛ СУСПІЛЬНИХ БЛАГ

цію субсидій. Наступний — проведення пенсійної реформи.

Передбачене поступове підвищення пенсійного віку: для чоловіків — на чотири місяці щороку, починаючи з липня 2017-го, для жінок — на шість місяців із 2021 року. Від 2027 року чоловіки й жінки мають виходити на пенсію у 63 роки. Робочий стаж мусить підвищитися до 35 років, а мінімальний страховий стаж — до 16 років. Фонд також вимагає до кінця червня 2017 року створити Єдиний реєстр отримувачів соціальних виплат та продовжити процес їх верифікації.

Чергова вимога — до червня розробити законодавчу базу для роботи антикорупційних судів. Співробітників бюджетної сфери та держслужбовців необхідно скоротити на 4% до кінця 2017-го, на 10% — до 2019 року.

До кінця січня цього року також потрібно обрати компанію з хорошою репутацією для проведення аудиту Приватбанку, а до кінця червня — забезпечити міжнародний аудит для оцінки виконання акціонерами Приватбанку умов реструктуризації.

мовуватися на розвиток — інфраструктурні проекти, проведення реформ тощо. Це в подальшому має сприяти або зменшенню бюджетних видатків і компенсації тимчасового дефіциту, або збільшенню надходжень до казни за рахунок створення кращих умов для економічної діяльності. МВФ не задовольняє, якщо бюджетний дефіцит йде на поточні витрати», — каже Олейніков.

За його словами, щоб скоротити бюджетну недостачу в Україні, треба звернути увагу на такі моменти.

«По-перше, підвищити ефективність використання бюджетних коштів. Ще в 2014 році у Мінфіні казали, що за попередньої влади з держказни щорічно розкрадалося 150 млрд грн. До слова, це — нішній дефіцит Пенсійного фонду. І оскільки про це офіційно заявили в міністерстві, можна вважати, що ми самі собі поставили своєрідний «маяк» — ліквідувати схеми, через які з бюджету вимиваються гроші. Але що ми зробили в цьому напрямі? Хіба лише за рахунок електронних Державних закупівель зупинили викачку з казни 10 млрд грн.

електронних деклараціях, це аж ніяк не надихає їх платити гроші державі», — наголошує Олейніков.

Кандидат філософських наук, експерт ГО «Слово і діло» Валентин Гладких додає: якщо МВФ вимагає привести видатки

у відповідність із доходами, то за українською владою залишається вирішити, як це зробити.

«Держава може грабувати малий бізнес і пенсіонерів або ж піти іншим шляхом — наприклад, скоротити автопарк Верховної Ради України, видатки на Державне управління справами тощо. Тут питання у тому, наскільки чинний панівний клас сьогодні зацікавлений захищати інтереси української держави і суспільства. У нас наразі очевидно, що можновладці

ДЕРЖАВА МОЖЕ ГРАБУВАТИ МАЛИЙ БІЗНЕС І ПЕНСІОНЕРІВ АБО Ж ПІТИ ІНШИМ ШЛЯХОМ — НАПРИКЛАД, СКОРОТИТИ АВТОПАРК ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ, ВИДАТКИ НА ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ СПРАВАМИ ТОЩО

причину варто шукати в некомпетентності та небажанні можновладців обстоювати національні інтереси. Через це ми значною мірою переходимо під пряме зовнішнє керування», — каже Гладких.

До слова, архітектор проекту Oblik-Saas Деніс Монін вважає, що податкові новації, зокрема скасування спрощеної системи оподаткування, дозволять чинним чиновникам додатково відмити кошти.

оподаткування та мінімізацію пільг. Запропоновані МВФ заходи здатні збільшити податковий тиск на економіку ще на 1–3%, а витрати з бюджету можуть скоротитися на 2–3% ВВП. Тобто держкошторис узагалі має бути профіцитним. Але ж це не так. Отже, корупційна система отримує на розпил черговий куш державних грошей у особливо великих розмірах», — вважає Монін.

Кіра ВІНОГРАДОВА

«Чи є у вас план, містер Фікс?» — «Чи є у мене план, чи є у мене план? Так в мене три плани!»
Діалог детектива містера Фікса з напарником із австралійського мультсеріалу «80 днів навколо світу» якнайкраще описує заяви української влади щодо вирішення ситуації на Донбасі. Плани є, але всі різні. Об'єднує їх лише дата — 2017 рік, коли передбачається повернути окуповані території Донецької і Луганської областей під крило України. Втім, у кожного автора є свої таємні цілі.

**ПРОЕКТ
АВАКОВА**

Про плани деокупації заговорили ще торік. Але тоді кожен спікер від влади наполягав на грифі «секретно». Нині ж таємниця потроху розкривається, що правда, в якихось дивних інтерпретаціях.

Так, міністр внутрішніх справ Арсен Аваков 17 січня під час колегії Держприкордонслужби повідомив, що цього року «зелені берети» повинні бути готові упродовж двох тижнів забезпечити контроль над міжнародно визнаним державним кордоном України. І станеться це, за словами глави МВС, «після розробки плану деокупації Донбасу, а потім і Криму».

«Це не моє пропагандистське висловлювання або якась ідея фікс. Це реальність, з якою нам незабаром доведеться зіткнутися, і держава буде розраховувати на вашу готовність до рішучих дій», — заявив глава відомства.

Варто відзначити, що в листопаді Аваков говорив про те, яка

совувати силу для вилучення незаконної зброї, знищення місцевих бандформувань тощо», — розповів «ВВ» військовий експерт Олег Жданов.

Однак перш ніж на окуповані території заїде Нацгвардія, основною функцією якої є відновлення правопорядку, армія повинна вибити російські війська з України, а потім спільно з іншими силами структурами провести зачистку, викурюючи сепаратистів із підвалів та щілин. Але наказ про активізацію бойових дій може віддати лише Верховний головнокомандувач, який, як відомо, є затятим прихильником Мінських домовленостей.

Політолог, викладач КНУ імені Тараса Шевченка Петро Олещук нагадав, що теоретично виконання угод обома сторонами в повному обсязі має забезпечити деокупацію і мирну реінтеграцію. Однак у російському тлумаченні домовленостей відхід із Донбасу не передбачений.

«За версією Кремля, Мінські домовленості повинні частково реінтегрувати окуповані райони Донбасу до складу України:

**ЗАЯВИ АВАКОВА ПРО ДЕОКУПАЦІЮ ДОНБАСУ
СЛІД РОЗЦІНЮВАТИ ЯК ПОЧАТОК НОВОГО
ПОЛІТИЧНОГО ПРОЕКТУ
І, МОЖЛИВО, ЯК ПІДГОТОВКУ
ДО ДОСТРОКОВИХ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ**

напередодні передвиборної кампанії 2018 року. Та Порошенко нізащо не промінє свій бізнес на перемогу України. Він не хоче бути Петром Великим: Липецька фабрика припинила існування, але в грудні відкрилася Калузька, та й в Іркутську отримали ще один будівельний майданчик. Саме тому офіційно ніякої війни в Україні немає — є тільки внутрішній конфлікт, так вказано в усіх міжнародних документах», — підкреслив він.

Експерти схиляються до думки, що заяви Авакова — лише популістські меседжі для патріотично налаштованих українців.

«Аваков — не тільки міністр внутрішніх справ, а й політик, один із керівників «Народного фронту». Вже давно подекують,

цифри, натомість є і спільні заходи за участю жінок та дітей із окупованих територій, і відновлення мовлення українських теле- та радіоканалів, і сприяння доступу до інформації за допомогою установок Wi-Fi-точок на пунктах пропуску. А якщо виїхати з непідконтрольних територій, можна отримати адміністративні, соціальні та юридичні послуги, а також можливість навчатися в українських вузах.

Деякі з цих позицій виконуються і нині, деякі вигадані для замилювання очей. Але цікаві два непримітні пункти: врегулювання господарської діяльності на окупованих територіях; виплати зарплат співробітникам «Укрзалізниці» й «Укренерго», які працюють у непідконтрольних нашій країні районах.

За словами політолога Олега Саакяна, урядовий план заходів прописаний у ключі реінтеграції, вигідному для Москви, — починаючи з термінології, закінчуючи якістю заходів і процедур. «Російський дискурс, який давно впроваджується в український простір, базується на внутрішньому конфлікті. І те, що в наших офіційних документах окуповані території Донбасу називають окремими районами Донецької і Луганської областей, теж, по суті, є термінологією, втішеною для Москви», — пояснив він «ВВ».

Політолог додав, що урядовий план не враховує географічних, економічних, екологічних особливостей регіону, забувши також про його демографічну, ментальну й соціальну специфіку.

«Якщо Донбас не повернеться в Україну, через 3–4 роки на цих землях буде екологічний Чорнобиль, який пошириться до Азовського моря. Це лише один із аргументів, що пояснює необхідність повернення окупованих територій. Але в уряді не спромо-

глися вивчити питання», — зазначив Саакян.

Експерт упевнений, що план реінтеграції у нинішньому вигляді — це фактично самостріл, оскільки він передбачає можливість часткової легалізації усіх процесів, які відбуваються на сході нашої країни. А прецедент із зарплатами співробітників двох компаній дозволить людям, які перебувають на окупованих територіях, через суди домогтися виплати пенсій. Навряд чи на це розраховує український Кабмін.

Фахівці вважають, що оприлюднення плану і не передбачало його реалізації. Так, Петро Олещук не виключив, що це є своєрідною демонстрацією турботи влади про донбасців і закликом до світу надавати нам фінансову підтримку для відновлення Луганської та Донецької областей. Також план може слугувати ширмою для легалізації торгівлі з окупованими територіями.

Але мирна реінтеграція все ж можлива. Вона не повинна загрожувати суверенітету нашої держави, але й права громадян України, які перебувають на окупованих територіях, теж потрібно враховувати.

«Переважну більшість мешканців Донбасу можна назвати сірим болотом, тому що вони не брендують себе ні як прихильники Росії, ні як прибічники України. Вони просто втомилася від війни. На Донбасі — гнітюче економічне становище і повна невідповідність пропагандистським картинкам, які створює РФ. Там є невдоволення і образа на РФ. Але є і образа на Україну через непослідовну, неефективну і часом негуманну політику стосовно переселенців. Тому потрібно насамперед деокупувати свідомість донбасців», — підсумував Саакян.

Аріна МАРТОВА

**УРЯДОВИЙ ПЛАН ЗАХОДІВ ПРОПИСАНИЙ
У КЛЮЧІ РЕІНТЕГРАЦІЇ, ВИГІДНОМУ ДЛЯ
МОСКВИ, — ПОЧИНАЮЧИ З ТЕРМІНОЛОГІЇ,
ЗАКІНЧУЮЧИ ЯКІСТЮ ЗАХОДІВ І ПРОЦЕДУР**

важлива роль у звільненні Донбасу відводиться Нацгвардії України. Тоді він засідав на військовій раді цього формування і обіцяв провести деокупацію протягом найближчих двох років.

Заяви міністра внутрішніх справ спробував розтлумачити його радник Зорян Шкіряк. Він сказав, що в РФ катастрофічна ситуація і що цього року Путін під міжнародним тиском введе російські війська з Донбасу.

Однак експерти, опитані «ВВ», не бачать передумов до того, щоб Путін добровільно пішов з наших територій. Та й геополітичним гравцям нині не до цього. Мирна деокупація Донбасу на цю мить є нереальною.

«Зачистки не уникнути. У будь-якому разі потрібно буде засто-

безпечити фінансування за рахунок нашої держскарбниці, голосування на виборах, можливість представникам цих регіонів накладати вето на зовнішню політику України. Але при цьому Росія аж ніяк не налаштована передавати контроль над кордоном українській стороні», — розповів він «ВВ».

Своєю чергою Олег Жданов упевнений, що 2017 рік з точки зору військово-політичної обстановки сприятливий для проведення Україною активніших бойових дій. Але шанси на те, що Верховний головнокомандувач нашої країни зважиться на таке рішення, є мізерними.

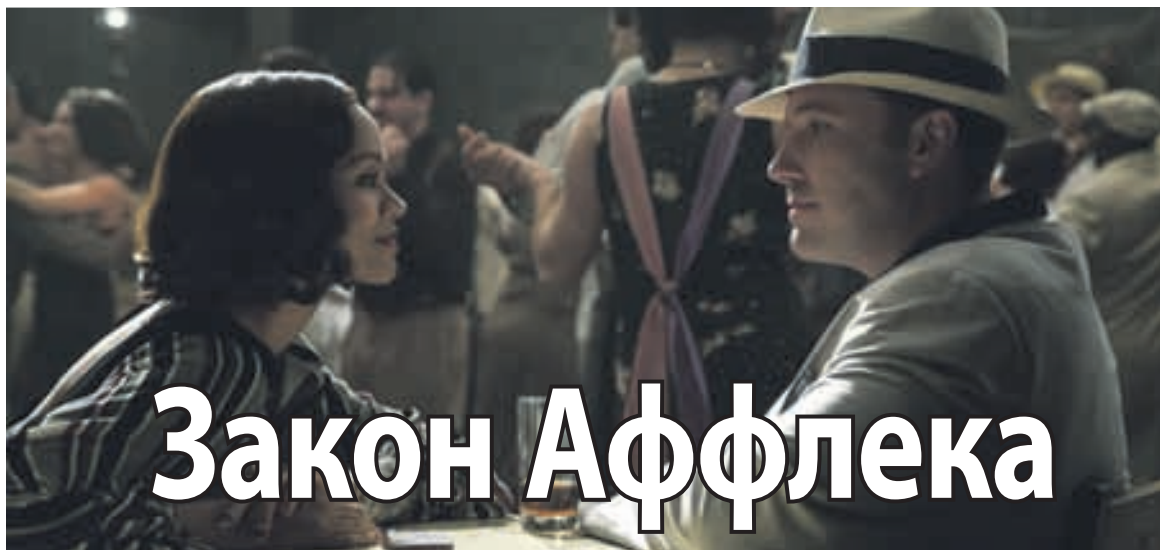
«Будь-яке збільшення кількості втрат російської армії буде фатальним для Володимира Путіна

що він розглядає варіанти самостійного політичного майбутнього. І його заяви про деокупацію Донбасу слід розцінювати як початок нового політичного проекту і, можливо, як підготовку до дострокових парламентських виборів. Не більше», — уточнив Петро Олещук.

**КАБМІНІВСЬКА
ПОЕМА**

Кабінет міністрів презентував своє бачення реінтеграції окупованих територій Донбасу, назвавши його планом заходів, спрямованих «на реалізацію деяких принципів державної внутрішньої політики в окремих районах Донецької та Луганської областей». У ньому немає жодної

Закон Аффлека

БЕН АФФЛЕК ЯК АКТОР ВПОРАВСЯ ЗІ СВОЄЮ РОБОТОЮ НАБАГАТО КРАЩЕ, НІЖ ЯК ПОСТАНОВНИК. У БУДЬ-ЯКОМУ РАЗІ ПОПЕРЕДНІ ФІЛЬМИ ДВОРАЗОВОГО ВОЛОДАРЕЯ «ОСКАРА» БУЛИ ЗНАЧНО ЯСКРАВИШИМИ

Десять років тому відбувся режисерський дебют Бена Аффлека: він презентував кінокартину «Бувай, дитинко, бувай». Це була екранізація однойменного роману відомого американського письменника Денніса Ліхейна. І ось 2017 року знаменитий голлівудський актор і режисер знову познайомив глядачів зі стрічкою, знятою за мотивами твору Ліхейна, — «Закон ночі».

...Бостон, кінець 1920-х. Джо Коглін (Бен Аффлек) у компанії двох напарників здійснює нальоти на банки, клуби. Однак він грабіжник, так би мовити, з моральними принципами. Джо ігнорує «спокусливі» пропозиції місцевого ватажка ірландської мафії Альберта Вайна (Роберт Гленісер) долучитися до його банди і в такий спосіб піднятися «кар'єрними сходами». Головний герой розуміє, що служба на гангстерів неминуче змусить залити свої руки кров'ю. До речі, цікава деталь: батько Джо — поліцейський!

Загалом персонаж Аффлека намагається триматися осторонь місцевих бандитів. Та все ж не може встояти перед спокусою завести роман із подругою ватажка Еммою (Сіенна Міллер). Про їхні стосунки довго ніхто не здогадується, але одного не дуже чудового дня Джо на аудієнцію запросив глава італійської мафії Бостона Масо Піскатора (Ремо Джіронне). Гангстер-макаронник запропонував парубкові вбити його конкурента, інакше великий ірландський бос дізнається про таємний роман із Еммою.

Джо не піддався на шантаж і не забаром поплатився за це. Масо реалізував свої погрози, але найприкріше те, що Емма сама здала коханого. Джо дивом врятувався від страшної помсти ірландського гангстера. Однак він потрапив у руки поліції й закрив на три роки до в'язниці. Там він згодом дізнався, що Емма загинула в автомобільній катастрофі...

Отримавши свободу, головний герой одержимий єдиною метою — помститися Альбертові Вайну. Саме тому він звернувся до глави італійської мафії з проханням працювати за нього. Джо переїхав у містечко на східному узбережжі США і почав правдами й неправдами вичавлювати Вайна з бутлегерського бізнесу. І йому це вдалося. Навіть більше, він став справжнім місцевим авторитетом. Але він змушений був протистояти не лише

ворогові з минулого, а й Ку-клукс-клану, і проповідниці, яка затято протестувала проти грального бізнесу... А ще Джо зустрів нове кохання — кубинку Грасіеллу (Зої Салдана).

Бен Аффлек давно виношував плани відзняти картину «Закон ночі». Та роботу над проектом довелося відкласти: йому запропонували зіграти в стрічці Девіда Фінчера «Зникла», і відмовитися від цього він не міг. Але момент настав, і Аффлек сів у режисерське крісло.

Та залишалось питання: хто зіграє головну роль? Подейкували, що у фільмі може знятися Леонардо Ді Капріо, але той відмовився, обмежившись продюсуванням проекту. Тож пошук актора тривав. Безумовно, Аффлек хотів грати сам, але автор роману цю ідею не підтримав. Ліхейн побоювався, що харизматичний актор не зможе глибоко розкрити образ Джо Когліна. Аффлек не погребував пройти проби на роль, і його затвердили!

Насправді Бен Аффлек як актор впорався зі своєю роботою набагато краще, ніж як постановник. У будь-якому разі попередні фільми дворазового володаря «Оскара» були значно яскравішими. Згадайте «Місто злодіїв» або «Операцію «Арго»! Неможливо було відірватися від екрану. Нині ж Аффлек презентував нам справді чудове атмосферне кіно: прекрасні ретро-автомобілі, розкішне вбрання, бездоганні декорації. Ось тільки душі не вистачило. Аффлек намагався філософствувати, але вийшло це у нього дещо спрощено. Дуже хотілося відчутти надрич, наприклад, як у «Відступниках» Мартіна Скорсезе. Тим паче що сюжетні повороти сприяли цьому. Та не вдалося.

Проте «Закон ночі» заслуговує на увагу. Вочевидь Бен Аффлек дуже старався. Але, можливо, йому просто забракло запалу.

Євгенія ПРОРИВАЙ

«ШЕРЛОК»: спасибі, що останній

Серіал «Шерлок» став не просто культовим, а воістину легендарним. Творці багатосерійного телефільму Марк Гетіс і Стивен Моффат зуміли майстерно перенести класичних героїв у наші дні. Вони закрутили сюжет так хвацько, що глядачі як заіпнотизовані сиділи біля екранів, захоплено розслідуючи разом із великим детективом усіх часів та його ліпшим другом найзагадковіші злочини.

Щоправда, тішили нас нечасто. Третій сезон «Шерлока» вийшов у 2014-му, а торік нам показали різдвяну наживку — випуск під назвою «Потворна наречена». І ось, нарешті, ми переглянули весь четвертий сезон! Шкода, але насамкінець творці легендарного проекту просто вичерпалися.

«Потворна наречена» дала старт четвертому сезону. За допомогою алегорій автори серіалу підводили Шерлока до його останньої справи. Знаменитому детективові потрібно було зрозуміти, як зміг вижити професор Моріарті. А перш ніж вирішити це завдання, персонаж Бенедикта Камбербетча мав розслідувати кілька злочинів.

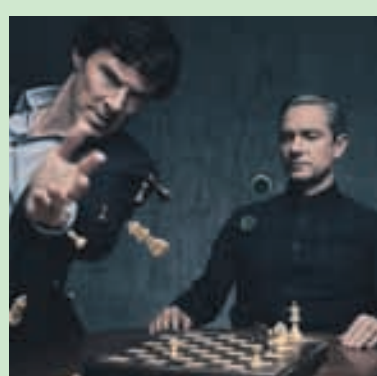
На початку першої серії під назвою «Шість Тетчер» усе було як зазвичай: ми з неймовірним інтересом стежили за розвитком подій. Але чим далі, тим більше хотілося запитати творців телефільму: «Ви це серйозно?» А вже коли вони вбили одну з найхаризматичніших героїнь, кортіло взагалі покласти край перегляду. Але все ж не додивитися серіал було неможливо.

Наступна серія під назвою «Шерлок при смерті» виявилася набагато цікавішою. Загадка була справді незбагненною. Але тут сценаристи вирішили розвести «мило». Творці телефільму в серії «Остання справа» розповіли про те, що в Шерлока і Майкрофта Холмсів є... сестра!

Евер — геніальна лиходійка, яку багато років поспіль тримають у суперсекретній психіатричній клініці. Але вона знаходить спосіб вийти і залучає своїх братів до вкрай небезпечної гри. Шкода, що сенс цієї гри фактично запозичений у «Темного лицаря» Крістофера Нолана. А сама Евер дуже нагадує образ знаменитого злочинця Джокера! Це розчарує.

До речі, остання серія нарахувала 5,9 мільйона переглядів, продемонструвавши найскромніші результати за всю історію серіалу. У ВВС це пов'язують насамперед із витоком в Мережу «Останньої справи» напередодні ефіру. Але, правду кажучи, такий непоказний результат варто пояснювати якістю продукту.

У таблоїдах не раз писали, що це буде останній сезон «Шерлока». Причина на те банальна: виконавці головних ролей Бенедикт Камбербетч і Мартін Фрімен за межами знімального майданчика не терплять духу

одне одного. Тим паче, вони обидва тепер доволі активно задіяні в інших проектах. Офіційні джерела таку інформацію не підтверджують і не спростовують. Але насправді хотілося б, щоб ця історія завершилася, і серіал не перетворювали на мильну оперу.

До речі, цього року, ймовірно, вийде третя частина «Шерлока Холмса» Гая Річі. Тож пригоди тривають!

Анна СПІВАК

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

В даний час оформити передплату на газету «Вечірні Вісті» можна тільки через редакцію.

Сплатити передплату на газету «Вечірні Вісті» ви можете в будь-якому відділенні державного або комерційного банку України по квитанції.

Якщо ви хочете отримувати газету з наступного місяця, вам необхідно сплатити передплату до 10 числа поточного місяця.

ВАРТІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ:

Мова	Індекс	Періодичність виходу	Вартість передплати (1 місяць)
Рос	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечірні Вісті» — газета для усіх поколінь!
Тел: (044) 359-04-54

Сума: 60	
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекшнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечірні Вісті» інд.49450, 6 міс.

Головний редактор — Анна СПІВАК,
відповідальний секретар — Олексій СОКУР
Свідоцтво про держреєстрацію
КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.
Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник і видавець:
ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мерга-Поліграф»
04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси:
23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій
посилаючи на газету «ВВ» обов'язково.

Відповідальність за зміст рекламних
матеріалів несе рекламодавець.

